

Arrest

nr. 248 938 van 11 februari 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn en handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, op 1 september 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 juli 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 17 juni 2020 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). In deze medische

regularisatie-aanvraag werden medische elementen aangehaald die betrekking hadden op verzoekster zelf (Y. L.), maar werden eveneens medische elementen aangehaald in hoofde van verzoeksters minderjarig kind (P. L.).

1.2. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de minister) trof op 7 juli 2020 een beslissing waarbij de in punt 1.1. vermelde aanvraag, voor zover deze betrekking heeft op de medische elementen in hoofde van verzoeksters minderjarige dochter, onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster werd hiervan op 4 augustus 2020 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 17.06.2020 bij onze diensten werd ingediend door :

Y.(...), L.(...) (R.R. (...)), geboren te (...) op (...) + dochter

P.(...), L.(...), °(...)

Adres: (...)

Nationaliteit: Armenië

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Aangaande de medische elementen aangehaald voor P.(...) L.(...)

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter dd. 17.06.2020 een medisch getuigschrift over gedateerd op 12.03.2020. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 17.06.2020, dus na de invoegingtrekking op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de initiële aanvraag werd overgemaakt (Arrest 70 753 RW dd. 28.11.2011 en Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).

(...)”

1.3. Ter terechtzitting legt de aanwezige raadsman van de verwerende partij een document “*rechtzetting*” neer van 15 oktober 2020, waarbij wordt verduidelijkt dat twee andere beslissingen, die op dezelfde datum werden genomen dan de thans bestreden beslissing, werden ingetrokken, met name:

1) de beslissing van de gemachtigde van de minister van 7 juli 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, in zoverre deze betrekking heeft op de medische elementen die door verzoekster zelf (Y. L.) werden ingeroepen, ongegrond werd verklaard;

2) de beslissing van de gemachtigde van de minister van 7 juli 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het beroep tegen dit bevel om het grondgebied te verlaten werd trouwens ingevolge de intrekking door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in zijn arrest van 30 november 2020 (RvV 30 november 2020, nr. 245 063).

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel van haar synthesesmemorie voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

van artikel 9ter, §1 en §3, 3°, van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt in haar enig middel het volgende:

“i. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Artikel 9 ter §3-3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter dd. 17.06.2020 een medisch getuigschrift over gedateerd op 12.03.2020. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15. 12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaard medisch getuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 17. 06. 2020, dus na de invoeging/treding op 29. 01.2011 van het KB van 24. 01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §3-3° van de wet van 15. 12. 1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de initiële aanvraag werd overgemaakt (Arrest 70 753 RW dd. 28. 11.2011 en Arrest 214. 351 RvS dd. 30. 06. 2011). ”

De motivering van verweerder om tot een dergelijk besluit te komen, houdt echter een flagrante fout in.

ii. Artikel 9ter, §1 Vreemdelingenwet stelt (eigen onderlijning):

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige [2 en recente]2 inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

Artikel art 9ter §3-3° Vreemdelingenwet bepaalt:

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk : "indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; ”

iii. Verzoeker kan zich niet akkoord verklaren met de motieven van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing stelt onterecht dat verzoekster een standaard medisch getuigschrift overmaakte in haar aanvraag 9ter dd. 17.06.2020 gedateerd op 12.03.2020 om dan te besluiten dat het medisch getuigschrift niet conform het model vereist door artikel 9ter, §1 Vreemdelingenwet is opgesteld.

Verweerder baseert zich op verkeerde gegevens daar het standaard medisch getuigschrift gedateerd was op 18.03.2020. Dit wordt ook bevestigd in het advies van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, dr. D. W., dat aan de attaché voor de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie werd overgemaakt op 02.07.2020 en bij de bestreden beslissing werd gevoegd.

Het standaard medisch getuigschrift was dus wel degelijk conform artikel 9ter, §1 Vreemdelingenwet opgesteld. Het was namelijk niet ouder dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag op 17.06.2020. Verder vermeldt het de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

In de nota met opmerkingen stelt verwerende partij onterecht dat de aanvraag van eerste verzoekster ongegrond werd verklaard op 7.06.2020 en deze van tweede verzoekster onontvankelijk werd verklaard op 7.06.2020.

Er werd slechts één beslissing genomen door verwerende partij en dit betreft een beslissing onontvankelijkheid, althans is dit de enige beslissing die aan verzoekers ter kennis werd gebracht.

Bij deze beslissing werd tevens een advies gevoegd van de arts-adviseur dd. 2.07.2020 met betrekking tot de medische stukken, waaronder het standaard medisch getuigschrift, op naam van Y.(...) L.(...). Verzoekers zijn bijgevolg overtuigd dat de bestreden beslissing betrekking heeft op Y.(...) L.(...). Het door verwerende partij vermelde stuk gedateerd op 12.03.2020 betreft louter een bijkomend medisch stuk op naam van de dochter van verzoekster.

Dat de bestreden beslissing dan ook manifest gebrekkig en foutief gemotiveerd is.

Door de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter, §1 en §3,3° Vreemdelingenwet schendt verwerende partij deze bepalingen.

Ook het zorgvuldigheidsbeginsel werd in het licht van deze bepalingen geschonden. Dit beginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken een verkeerde datum hanteert in de bestreden beslissing getuigt van geen zorgvuldigheid. Zeker gelet op het feit dat ze enkele dagen voor de beslissing een advies kreeg over het bewuste medische getuigschrift van haar eigen arts-adviseur waarin de juiste datum uitdrukkelijk wordt vermeld.

Verweerder baseert zich op foutieve gegevens en heeft het door verzoeker voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet zorgvuldig beoordeeld, in de zin dat hij de bestreden beslissing niet op zorgvuldige wijze heeft voorbereid.

De bestreden beslissing dient dan ook te worden vernietigd."

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekster het advies toe van de arts-adviseur van 2 juli 2020 (Verzoekschrift, bijlage 2).

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.3. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft betrekking op de formele motiveringsplicht (RvS 7 maart 2011, nr. 211.838). De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden onontvankelijkheidsbeslissing kent, nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in haar enig middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het enig middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.4. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoekster geschonden geachte artikel 9ter, §3, 3°, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 3.

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...)"

Artikel 9ter, §1, vierde lid, van de vreemdelingenwet stelt de volgende voorwaarden aan *“het standaard medisch getuigschrift”*:

“Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.”

3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 17 juni 2020 een medische regularisatie-aanvraag indiende, zoals bedoeld in het door verzoekster geschonden geachte artikel 9ter, §1, van de vreemdelingenwet.

Deze aanvraag ging vergezeld van stukken die betrekking hebben op de medische situatie van verzoekster zelf (Y. L.), maar de bijlagen omvatten ook een document dat betrekking heeft op verzoeksters minderjarige kind (P. L.). Het betreft een schrijven van 12 maart 2020 vanwege psycholoog H. V. van het ‘CGG De Drie Stromen’ uit Dendermonde.

3.7. De gemachtigde van de minister stelde vast dat het schrijven van 12 maart 2020 niet voldeed aan de voorwaarden van artikel 9ter, §1, vierde lid, van de vreemdelingenwet en niet conform de bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen was opgesteld.

3.8. In haar middel bestempelt verzoekster het schrijven van 12 maart 2020 als een *“louter een bijkomend medisch stuk op naam van de dochter van verzoekster”*, maar dit ontslaat de gemachtigde van de minister niet van zijn verantwoordelijkheid om met dit stuk rekening te houden bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf. In haar middel verwacht verzoekster bovendien de medische stukken, zoals gevoegd bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf en die betrekking hebben op haar persoonlijke gezondheidstoestand, met het document dat betrekking heeft op haar minderjarig kind en dat eveneens bij haar aanvraag werd gevoegd.

3.9. Zoals de verwerende partij terecht stelt in haar nota met opmerkingen *“(…) kunnen (verzoeksters) niet verwachten dat zij met een standaard medisch getuigschrift dd. 18.03.2020 dat betrekking heeft op eerste verzoekster ook een ontvankelijke aanvraag kunnen indienen voor tweede verzoekster door toevoeging van het bijkomende attest dd. 12.03.2020 in hoofde van tweede verzoekster dat niet aan de voorwaarden van art. 9ter Vw. voldoet. Daar anders over oordelen zou toelaten dat met men met een SMG in hoofde van één persoon de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 9ter Vw. zou kunnen omzeilen voor de andere personen die in dezelfde aanvraag vermeld worden.”*

3.10. Naar aanleiding van de stukken die betrekking hebben op de persoonlijke gezondheidstoestand van verzoekster, waaronder het standaard medisch getuigschrift van 18 maart 2020, werd door de arts-adviseur een onderzoek gevoerd, dat aanleiding gaf tot diens advies van 2 juli 2020 (Verzoekschrift, bijlage 2) en tot een ongegrondheidsbeslissing van de gemachtigde van de minister, die weliswaar naderhand werd ingetrokken.

Het schrijven van 12 maart 2020 vanwege psycholoog H. V. van het ‘CGG De Drie Stromen’ uit Dendermonde gaf aanleiding tot de thans bestreden onontvankelijkheidsbeslissing.

3.11. Verzoekster kan overigens niet worden gevolgd waar zij in haar middel oppert dat op 7 juli 2020 slechts één beslissing zou zijn genomen. Uit de beschikbare gegevens blijkt dat op die datum drie beslissingen werden genomen: een ongegrondheidsbeslissing in hoofde van verzoekster (naderhand ingetrokken), een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) (naderhand ingetrokken) (zie punt 1.3.) en een onontvankelijkheidsbeslissing naar aanleiding van de medische elementen in hoofde van verzoeksters minderjarige kind (de thans bestreden beslissing). De Raad stelt vast dat verzoekster zelf aan de basis ligt van de verwarring door aan haar aanvraag om machtiging tot verblijf zowel medische informatie aan te leveren die op haar persoonlijke toestand betrekking heeft, als informatie die betrekking heeft op de situatie van haar minderjarig kind.

3.12. Verzoekster weerlegt geenszins de pertinente vaststelling van de gemachtigde van de minister dat het schrijven van 12 maart 2020 “(...) *niet opgesteld (is) conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 (...)*”, waardoor de laatstgenoemde “*bijgevolg niet anders (kan) dan (...) overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980*” te besluiten tot de onontvankelijkheid van de medische regularisatie-aanvraag.

3.13. Er werd geen schending aangetoond van artikel 9ter, §1 en/of artikel 9ter, §3, 3°, van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de gemachtigde van de minister is geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit gekomen. De gemachtigde van de minister heeft alle elementen bij zijn feitengaring betrokken. Er is geen sprake van een onzorgvuldigheid of een motiveringsgebrek.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN